

והרכבת נוסעת...

מחזה מאת: איציק אלוני

כל הזכויות שמורות

טל – 03-5225458

כתובת: רחוב גוש חלב 23 תל אביב

aloni-i@bezeqint.net

תקציר המחזה

ברכבת שמוצאה ויעדה לא ידועים, הודי - אנונימי, זוג נשוי - לואיג'י וסוזן, ושני חברים - אבידן ופלוטו, נאלצים לחלוק את תא מספר שבע ברכבת "סופר אקספרס".

סם מסתורי שמספק להם ההודי, מביאים להתרחשויות שלוחות רסן וגילויים מפתיעים; בין שני החברים מתגלע משבר כשפלוטו חש שחברו אבידן המנהיג משיב לו על נאמנותו המופרזת בזלזול מתנשא. חשדות והאשמות עולים בין בני הזוג בעקבות פלירטוט בוטה וספק תקיפה מינית מצד אבידן. המצב הולך ומחמיר ככל שהשפעת הסם גוברת כך המפגש המקרי מתברר כגורלי עבור כל אחד מהנוסעים.

הדמויות לפי סדר הופעתן:

- אנונימי - איש הודי מסתורי.
- אבידן - מנהיג צעיר.
- פלוטו - יד ימינו של אבידן.
- כרטיסן - איש גדול ממדים, כבן חמישים.
- סוזן - אישה נאה, בלונדינית כבת ארבעים.
- לואיג'י - בעלה של סוזן, היפוכונדר.

חלק ראשון

קרון ברכבת סופר-אקספרס. (רכבת שנעה במהירות דמיונית) תא אחרון בקרון רכבת. תא די מרווח אך מוזנח. חלונות הרכבת בשני צדי הבמה. קידמת הבמה הקהל הוא החלון מלפנים, והקיר האחורי חלון גדול עם צלון שדרכו משתקף לפעמים אור מקוטע המעיד על נסיעת הרכבת. מהתקרה יורדים רצועות אחיזה תמיכה לעומדים בשעת הצורך. אותיות וציורי גרפטי על כל קירות הקרון, ומספר שבע מופיע במרכז הקרון. צד ימין כניסה. צד שמאל הדלת האחרונה בקרון. צפירות מהדהדות נשמעות חזקות ועמוקות כמיתוך יער, הצפירות מעבירות צמרמורת בכל פעם שנשמעות. הרכבת עכשיו בתחנה ומעלה נוסעים. אנונימי, נמצא כבר בתא הקרון, יושב עייף ומנסה להירדם. מאוחר יותר נכנס אבידן, בוחן את התא המוזנח, מחפש איפה לשבת, ומחליט לשבת מול אנונימי, ומעיף בו מבט של סקרנות.

רמקול: (נשמע קול טפיחות כף יד על מיקרופון)

one two... One two ... one two...

שומעים? שומעים? ... נוסעים... נוסעות... נוסעות... נוסעות ונוסעים נכבדים, הרכבת תצא בעוד שבע דקות מהתחנה, הנכם מתבקשים להתמקם. (מדבר תוך כדי שיעול) לשבת... בזמן... התחלת... הנסיעה... העמידה בזמן התחלת הנסיעה היא מסוכנת מאוד. (תוך כדי שיעול מתגלגל ומעצבן) נפצ...עים לא תו...ך... נסי-עה טו-בה.

[פתאום שתיקה]

אבידן: (מתחיל לרחרח. מעיר את אנונימי בבעיטה קלה) היי, היי אתה.

[אנונימי פוקח עין אחת]

אבידן: אתה לא מריח משהו?

[אנונימי נושם מספר נשימות. מניד בראשו לשלילה. משלב רגליים וחוזר לנמנם]

אבידן: (חסר מנוחה. אחרי מספר שניות, בועט שוב ברגלו של אנונימי)
אתה בטוח שאתה לא מריח ריח רע?

[אנונימי מניד ראש לשלילה. הופך ומשלב את רגליו וחוזר לנמנם]

אבידן: (קם ובודק במספר מקומות) הריח הזה משגע אותי!
מאיפה הריח הזה מגיע?!
(מתקרב לאנונימי) הריח הרע מגיע מהאזור שלך.
(דוחף את אנונימי בגסות) זוז רגע!

[אנונימי קם. אבידן מרחרח ובודק סביבו מקומו של אנונימי]

אבידן: מה אכלת?

[אנונימי מושך בכתפיו כמי שלא מבין מה אבידן רוצה ממנו, וחוזר לשבת ולנמנם]

אבידן: (מרחרח קרוב מאוד לאנונימי) זה מהפה שלך, אייף. (משתעל) יוצא
לך ריח של ביוב מהקיבה, איך אתה לא נחנק מהריח הזה, הסרחת
את כול הקרון, איך אתה עוד נושם!

[אנונימי מחייך, מניד ראש וחוזר לנמנם.

נכנס פלוטו חברו של אבידן, בידיו שתי לחמניות עם נקניקיות]

פלוטו: (רואה את אבידן ליד אנונימי עם פרצוף חמוץ) מה אתה עושה?

אבידן: (לפלוטו) יש פה ריח של ביוב בטעם קארי!
(נועץ אצבע בגופו של אנונימי כדי להעירו) תגיד, זה ריח הקארי
שמופרש דרך נקבוביות העור שלך? או דיאודורנט זול מלפני חמש
עשרה שנה שקנית בשוק השחור של ניו-דלהי?

פלוטו: (צוחק) מה אתה בודק אם הזיעה אצלו צהובה?
(מגיש לאבידן נקניקייה) קח, שמת לך מלא חרדל, כמו שביקשת.

אבידן: אתה מריח ריח רע בסביבה?

פלוטו: (מרחרח קצת באוויר) ריח של. שום אני מריח!

- אבידן:** לא שום! מי מדבר על שום? אני דיברתי על שום?
- פלוטו:** (מריח שוב את האוויר) זה שום דבר. זה הריח של הנקניקיות שלנו. ואני אוהב את הריח שלהן, זה המיוחד בסירחון של הנקניקיות.
- אבידן:** זה לא הסירחון של הנקניקיות! עוד לפני הריח של הנקניקיות היה ריח חריף ומסריח במיוחד, ועכשיו ריח הנקניקיות התערבב עם הריח שהיה ויצר מערבולת קטלנית.
- פלוטו:** אני לא מריח ריח.
- אבידן:** אתה לא מריח ריח רע של בית טהרה בבית קברות?
- פלוטו:** (האוכל נפלט לו מפה) בית הקברות היה עכשיו בפה שלי.
- אבידן:** (מתגרה שוב באנונימי) הריח יוצא ממנו. מההוֹדִי הזה.
- פלוטו:** תן לו לישון, עוד לא יצאנו לדרך ואתה כבר מחפש סיבה לבלגן?
- אבידן:** תראה איזה בלגן בתא הזה. על זה אנחנו משלמים כסף. (בועט בעיטה סתמית באחד המושבים)
- פלוטו:** (סורק בהתפעלות את ציורי הגרפיטי) אבל תראה איזה גרפיטי. זה סוג הגרפיטי המועדף עלי. זה נהדר. תראה את זה שמכסה כמעט את כל הצד. זה נראה ישן אולי בין הראשונים, היסטוריה של המקום. אבידן, בוא תתרכז בגרפיטי, תראה בהם את היופי, ותירגע.
- אבידן:** אני לא אוהב גרפיטי, אבל לא אכפת לי אם מישהו מצייר אותם.
- פלוטו:** בטוח כל קבוצה שנכנסה לתא הזה ציירה גרפיטי. חבל שאנחנו לא יודעים לצייר, היינו משאירים פה את החותמת שלנו.
- אבידן:** (עדיין שקוע בעניין הריח והקרונ. מזהה את הספרה שבע בקרון) תמיד נמנעתי מהמספר שבע, והיום קיבלתי אותו בום בפרצוף. (בכעס על פלוטו) למה אני מקבל תמיד את מה שאני לא רוצה?!
- פלוטו:** זה גם המזל שלי להיות אתך, אנחנו קשורים יחד לספרה שבע.
- אבידן:** לא יכולת לבקש תא אחר לשם שינוי? למה תמיד שבע?!

- פלוטו: כי לא היה שמונה.
- אבידן: למה לא ארבע, שש!
- פלוטו: תא שבע הוא הגרוע וזול ביותר, והוא התא הכי פחות מבוקש, ורק לכאן היו כרטיסים, אז קניתי!
- [אבידן בועט באנונימי. אנונימי קופץ בבהלה בצורה מוזרה שמוכן לקרב]
- פלוטו: (מופתע) ראית איך הוא קפץ?
- אבידן: זה נכון מה שפלוטו אומר?
- פלוטו: (לאנונימי) זה נכון שתמיד התא נשאר יתום והוא מיועד לאלה שרוכשים כרטיסים ברגע האחרון?!
- [אנונימי מניד ראש כמיתוך שינה ולא יודע על מה מדברים אתו, ושותק]
- אבידן: (בקול) הו-דו! תגיד, מתי הרכבת יוצאת?
- [אנונימי מושך בכתפיו ורוצה לחזור לנמנם]
- אבידן: (מפליק לאנונימי על הראש) היי, הודי מסריח, הו-דו! שאלתי אותך מתי הרכבת יוצאת!
- [אנונימי מתאפק, לוקח נשימה עמוקה, נושך בשפתיו וחוזר לנמנם]
- אבידן: (מפליק טוב) שאלתי אותך מתי הרכבת יוצאת ואני לא אוהב לשאול פעמיים!
- פלוטו: עזוב אותו, כתוב על הכרטיסים.
- אבידן: אני רוצה שהודו יענה לי!
- פלוטו: בחייך אבידן, אל תעשה מזה עניין.
- אבידן: (מתאפק לרגע ומתפרץ על אנונימי) מתי הרכבת יוצאת?!!!
- פלוטו: עכשיו אתה מגזים. הודיעו לפני שבע דקות, בעוד שבע דקות.
- אבידן: אני יודע שהודיעו. אני רוצה שהוא יגיד לי.

פלוטו: מה זה משנה לך?

אבידן: זה משנה לי!

פלוטו: (לאנונימי) תגיד לו ונגמור עם זה. לא כדאי לך להסתבך איתו.

[אנונימי מסתכל על שניהם ושותק]

פלוטו: (לאבידן) עזוב אותו, אנחנו ממהרים לאיזשהו מקום?

אבידן: (על אנונימי) אתה יודע שאלה אוכלים פלפל חריף בידיים ואחר כך הם מנגבים את התחת?

פלוטו: (צוחק) הו-אה, רק לשמוע את זה כבר שורף לי בפי הטבעת!

[אבידן, במפתיע מרים את ידו לסטור לאנונימי.

אנונימי בזריזות מצליח לתפוס את ידו של אבידן ולעצור בעדו]

אבידן: (נדהם) פלוטו, ראית איך ההודי הזה עצר לי את היד? אינסטינקט של חיה.

פלוטו: אולי הוא לא מבין את השפה.

אבידן: הוא מבין מצוין המנייאק הזה!

[אבידן משתחרר מאחיזתו של אנונימי בצורה גסה, ומחקה קולות במבטא הודי מול פרצופו של אנונימי]

אבידן: לך לישון עם פה סגור. יא מסריח! אחרת אני תופר לך אותו בשינה!
(שולף אולר קפיצי ומאיים על אנונימי)
אם תישן עם פה פתוח. אולי אחליט שלא תקום!

[אנונימי מביט באבידן בזלזול וחוזר לנמנם]

אבידן: (חסר מנוחה, משנה מקומות ישיבה, וממשיך למרחרח בכל מקום)
הריח משגע אותי, בכל מקום ומכל מקום!

פלוטו: (הולך לאנונימי ומריח אותו) זה לא ממנו. ממנו יוצא ריח של עמבה.

אבידן: אז מאיפה הריח הזה לעזאזל?!

פלוטו: יכול להיות שזה יוצא מהקיבה שלך, ויוצא דרך הפה שלך לאף.

אבידן: החלטת להסתלבט עלי?

פלוטו: זה ריח של איזה פגר.

אבידן: איזה פגר?

פלוטו: אולי פגר של חית מחמד של נוסע ששכח ברכבת.

אבידן: איפה הפגר מסתתר?

פלוטו: יכול להיות שהפגר בשירותים. יכול להיות אפילו שאחד הנוסעים לא הוריד את המים, וגם כשלא סוגרים את דלת שירותים הריח מחפש חורים לצאת.

אבידן: **(לעבר אנונימי) והפה שלו מסריח כמו בית שימוש שלא ניקו אותו.**

פלוטו: לידיעתך, יש גברים שבבית שלהם לא מורידים את המים אחרי שהם משתינים.

אבידן: אני הולך לבדוק.

[אבידן יוצא]

פלוטו: **(לאנונימי אחרי פאוזה קלה) תגיד, אתה יודע מאיפה הריח?**

[אנונימי מניד ראש לשלילה. שתיקה]

פלוטו: עכשיו גם אני מתחיל להריח. **(פלוטו בודק מתחת למושבבים)**

[אבידן חוזר]

אבידן: פאק! השירותים נעולים.

פלוטו: אין משהו גרוע ומרגיז יותר משירותים מסריחים.

אבידן: מה כבר יכול להיות יותר גרוע מריח רע תקוע באוויר?

פלוטו: מה גרוע? ... אני אגיד לך מה גרוע. שהורים עם ילדים חושבים שאם הם קנו כרטיסים לרכבת, קנו את כל הרכבת ומותר להם להיכנס עם הילדים ללא רשות לתא של נהג הקטר.

(חיקוי) "אתם רואים ילדים, זהו נהג הקטר. שלום אדוני נהג הקטר. אנחנו בסיור היכרות. בואו ילדים, היכנסו בשקט ולא להפריע לנהג שלא תקרה תאונה." וכל זה בלי לבקש רשות מהנהג.

אבידן: מה זה קשור לריח!
(משליך את הנקניקיה בכעס לעבר הכניסה לתא)

פלוטו: ניסיתי להסיח...

[בו זמנית הכרטיסן מופיע בפתח התא, הוא מצליח להתחמק מהנקניקיה ששמעט פוגעת בו. אחריו נכנסים זוג נשוי, סוזן ולואיג'י.
כולם סוקרים את הנכנסים, אפילו אנונימי פוקח את עיניו ומסתכל]

כרטיסן: (באיפוק) הריח יוצא ממי שזרק את הנקניקיה.

סוזן: (בוחנת את התא. מופתעת) זה תא מספר שבע המפורסם?

[כולם נועצים עיניים בסוזן, וכל אחד אומר את ה-"כן" בצורה שונה]

סוזן: (מתקרבת לכרטיסן) אדוני הכרטיסן. אתה יכול להתאמץ למצוא לנו תא אחר? אנחנו לא רגילים לתנאים כאלה. נשלם כל מחיר. מזומן.

כרטיסן: לצערי לא. זה היה פעם התא המבוקש ביותר, היה קרון מהמרים מפורסם. פה במרכז עמד שולחן רולטה גדול, מנהיגי עולם ישבו סביבו והימרו.

סוזן: (בהתרפסות) אני מאוד מבקשת. אולי בכל זאת תתאמץ.

כרטיסן: ברגע שהכרטיסים נרכשו, חל איסור מוחלט על כרטיסן להעביר לתאים אחרים.

סוזן: (מאוכזבת) אוי לא. כמה חבל.
(לבעלה) ביקשתי ממך לרכוש לפני שבוע.

לואיג'י: כל הכרטיסים אזלו לפני חודש.

כרטיסן: (מכריז) נא להכין כרטיסים בבקשה.

פלוטו: עוד לא התחלנו את הנסיעה וכבר כרטיסים?

כרטיסן: למקרה שאתה לא יודע, זו רכבת "סופר-אקספרס" והבדיקה נעשית בתחילת הנסיעה.

[פלוטו בוהה בכרטיסן, פעור פה]

כרטיסן: (לפלוטו) אני רואה שלא הבנת. אם תסגור את הפה תבין.
(מסביר לאט) כשה-ר-כ-בת, עומדת, בתחנה, זה נותן, לנו...

אבידן: דבר רגיל ואל תעשה ממנו מפגר!

כרטיסן: כשהרכבת עומדת בתחנה יש לנו אפשרות להוריד את הנוסע ולמנוע ממנו להתחמק מתשלום ולהסגיר אותו לשלטונות המזויינים. אם תופסים נוסע שעלה לרכבת בלי כרטיס והרכבת כבר יצאה לדרך, אנחנו משליכים אותו מהרכבת החוצה תוך כדי הנסיעה.

סוזן: אוי ואבוי. (לכרטיסן) הכרטיסים שלנו אצלך.

כרטיסן: (מחזיר לסוזן את הכרטיסים) סתם צחקתי. תירגעו. עוד מעט תהיו במרחק מאות קילומטרים מהבית. אתם יכולים פשוט לעצום את העיניים. ו-ל-ר-חף.

סוזן: למה התא כל כך מוזנח?

(מורידה את העליונית, מחייכת לאבידן ומהנהנת לשלום מתוך נימוס)
אני שונאת שאנשים מציירים גרפיטי על שטחים שאינם שלהם,
תמיד חשבתי שאמני גרפיטי לא נוהגים בכבוד בשטח ציבורי.

כרטיסן: השתדלנו לנקות אותו בהקדם האפשרי כדי לאפשר לכם לנצל את החוויה ב-"סופר-אקספרס". התא היה פעם אחד התאים היפים והמבוקשים ביותר, (מצביע על אבידן) ובגלל אנשים כמוך התא נראה כפי שהוא נראה, כך התדרדר מצבו של תא מספר שבע.

אבידן: (לכרטיסן) תגיד. אתה הומו?

כרטיסן: עדיין לא, למה? אתה מחפש לך שותף לנסיעה?

פלוטו: זאת הייתה פגיעה רגשית.

אבידן: (ללואיג'י - בעלה של סוזן) ואתה. כן אתה, אתה הומו!

לואיג'י: (מצמיד ממחטה לאפו) תצטרך לחפש פרטנר אחר. או שיש לך כבר.

פלוטו: (נגש אליו זקוף מצח לתת ראשייה) שמור על הפה שלך!

אבידן: (עובר לצדו השני של לואיג'י) אתה נראה כמו אחד שעדיין מתלבט אם לצאת מהארון או לא.

כרטיסן: תפסיקו לקשקש! (בחדות) כרטיסים לביקורת!

רמקול: (נושף) פו... פו... הרכבת תצא בעוד שלושים שניות.
(שיעולים ארוכים, נשמעים כמו חנק)
תמה... לש...ת... נסיעה...טו...טובה.

לואיג'י: אדוני הכרטיסן, נהג הקטר מרגיש בטוב?

כרטיסן: (תוך כדי בדיקת הכרטיסים) למה אתה שואל?

לואיג'י: כשהיינו בחוץ שמעתי אותו משתעל באמצע ההודעה, ועכשיו נשמע שמצבו החמיר.

כרטיסן: אנחנו סולחים לו, הוא חולה סופני.

לואיג'י: אוי ואבוי, סוזן, בואי נרד.

סוזן: אתה לא רואה שהוא משתעשע?

לואיג'י: (לכרטיסן) אתה צוחק עלי?

אבידן: (לכרטיסן) הבאת לנו היפוכונדר והומו בחבילה אחת.

לואיג'י: (בכעס) אני לא הומו!

אבידן: (בלעג) אתה כן היפוכונדר והומו-מומו?

לואיג'י: אתה והחבר שלך הומואים!

[פלוטו ואבידן מתקרבים ללואיג'י באיום]

כרטיסן: (מונע בעדם להתקרב ללואיג'י) תירגעו, יש לכם את כל הדרך לעשות ביחד.

[הרכבת מזנקת ומתחילה לנסוע. הנוסעים נהדפים חזק ביחד עם תזוזת הרכבת]

כרטיסן: (מאיץ בהם) שבו במקומותיכם ואל תתרוצצו בזמן הנסיעה כמו ילדים שההורים לא שולטים בהם, אחרת גורלכם יהיה רע ומר.

פלוטו: (בפליאה) אַה, גם אני אמרתי משהו דומה.

כרטיסן: שתהיה לכם נסיעה שקטה ומהנה.

סוזן: אתה עוזב אותנו?

כרטיסן: אין לי מה לעשות אתכם, אני לא הנוסע.

אבידן: היא רוצה שתהיה בייבי סיטר שלה.

(צוחק מהבדיחה של עצמו, ומפליק בחיבה לפלוטו)

כרטיסן: אני אנעל את הדלת כך שלא תוכלו לצאת, אבל אל תדאגו, זה לטובתכם, כי מסוכן להסתובב במסדרונות בדקות הראשונות של הנסיעה.

סוזן: סליחה אדוני הכרטיסן .

(רומזת לו לבוא הצידה) מה אם צרכים מיוחדים?

כרטיסן: היית צריכה לדאוג לזה לפני הנסיעה. יש לך גדול או קטן?

סוזן: לא גדול ולא קטן, בינתיים כלום אבל יותר מאוחר יהיה.

כרטיסן: כשיהיה לך גדול או קטן תגידי לי ואני אדאג לך, או אחרי שהרכבת

תתפוס תאוצה. בעוד כחמש עשרה דקות תוכלי לקום ולנוע חופשי.

(פונה לכולם) אתם לא זזים מהמקום עד שהרכבת תופסת תאוצה,

זה לוקח כחמש דקות עד למהירות המרבית, אחרי חמש עשרה דקות

אפשר לקום. מי שקם לפני כן, מסכן את חייו. נסיעה טובה לכולם.

(נזכר בפתח) ועוד משהו, מי שאכל את הנקניקיה יתכונן שיפלוט

אותה החוצה. שבו!

[כולם יושבים]

רמקול: א-נח-נו מ-זנ-קים. (משתעל) ל-ד-רך.

לואיג'י: חיינו נהוגים בידי נהג חולה?

כרטיסן: לידיעתכם, זו רכבת ללא נהג.

כולם: (מופתעים/נבהלים) מי נוהג!?

לואיג'י: (בדאגה) מי המשתעל?

כרטיס]: המשתעל הוא הבוס של הרכבת. אני חייב למהר למקום שלי.

[הכרטיס יוצא]

אבידן: (פונה לפלוטו, ואחר כך בעיקר לסוזן) יש אנשים שהם שקטים והם הכי מעצבנים, בעיקר ברגע שאתה נמצא איתם. הם מוכנים להשתמש בך, למצוא בך את החולשה שלך, כדי לשלוט בך כדי לקבל מידע עליך, או פשוט לעצבן אותך עד שתאבד את שיווי המשקל.

סוזן: שמור את הדעות שלך לעצמך.

אבידן: (מתעלם מהערתה וממשיך לפלוטו) הם מתחילים לאט וברוגע לדחוף את האף, ובסוף למצוץ אותך. (עושה תנועה מגונה)

לואיג'י: (לוחש לסוזן) אולי כדאי לשמור מרחק מהחומר האנושי הזה וליהנות מהנסיעה כמה שאפשר.

[פתאום חושך מוחלט]

סוזן: מה קורה?

אבידן: מישהו יודע מה קרה!?

לואיג'י: אנחנו במנהרה.

אבידן: למה אין אורות חירום בתא?

לואיג'י: (נתקף בחרדה קלה) בתוך ההר. אם ההר יקרוס, אוי... אין לי אוויר.

אבידן: (בלעג) אוי, אימאל'ה אני מפחד.

פלוטו: תהיו בשקט, זה דווקא מרגיע.

סוזן: (לוחשת ללואיג'י) תנשום עמוק נשימות קצרות, כי עם אדם גס כזה שום נסיעה לא תהיה נעימה.

אבידן: (לוחש לפלוטו) שמעת אותה? בחושך יוצאות לה לחישות מחרמנות.

פלוטו: אתה לא יודע שיש אנשים שבחושך הם משתחררים ונפתחים בקלות? כי הם צריכים זמן ושקט בכדי לטעון מחדש את האנרגיות ולהישאר מאוזנים. וחוף מזה אתה חרמן קבוע.

סוזן: (לאבידן) מזל שיש לך את החבר שלך שיגן עליך.

אבידן: (לפלוטו בלחש) אני חושב שהיא מחממת מנועים עלי.

פלוטו: (לוחש) הם לא יודעים מי אנחנו ואיזה בעיות יש לנו עם השלטונות.

אבידן: (בכעס) שתוק!

[סוזן קופצת בצרחה]

סוזן: מישהו נגע בי! זה אתה לואיג'י?

לואיג'י: אני לא במצב של נגיעות.

סוזן: (לאבידן) בריון! אני אראה לך מה זה כשיחזור האור.

[אבידן מדליק מצית, ובאותו זמן נדלק אור מלא בקרון]

אבידן: אה. ראיתם מה עשיתי? הוצאתי אתכם מהמנהרה. (פונה לסוזן) ואת רואה אותי? איפה אני ואיפה את? אני רחוק ממך, ואת לא מעניינת אותי בכלל. אבל יצאנו מהחושך ואני מוכן שתראי לי מה זה...

(מסמן לה לבוא אליו כהוא עומד ומבליט את האגן שלו קדימה)

סוזן: שקרן! כמו חתול מזנק למקומו. אין לך אומץ להודות.

אבידן: אני יכול לקרוא אותך כמו ספר פתוח.

סוזן: אתה יודע בכלל לקרוא?

אבידן: אני מרגיש שאת מנסה לכפות את עצמך עלי, למצוא את נקודת התורפה שלי ושם לדקור. אבל שכחת שאני הוא הדוקר.

סוזן: אתה מחמיא לעצמך.

אבידן: ואולי זה הודו. הוא יושב הכי קרוב אליך.

סוזן: (לאנונימי) זה אתה?

[אנונימי צוחק צחוק משונה]

אבידן: הודו! מתי אתה אוהב להתגרות בנשים, באור או בחושך?

[אנונימי מפנה את מבטו מאבידן ומגרד סביב עיניו]

אבידן: (מתגרה באנונימי) יש גברים שנוסעים לבד ורואים את עצמם כדון-ז'ואנים שקטים שאין לעמוד בפניהם.
(קרוב לפרצופו של אנונימי) ואתה לא!

סוזן: ולמה אתה לא נוסע לבד? למה אתה צריך זנב מאחוריך?

לואיג'י: סוזן די.

פלוטו: אם לא היית אישה אז...

סוזן: אם לא הייתי אישה, אז מה?

פלוטו: יש לך מזל שאסור לקום עכשיו.

סוזן: (קמה אליו ונעה בחושניות מתגרה. עומדת מולו בהתרסה)
בבקשה, באתי אליך. מה תעשה לי?!

[אבידן מניח את כף ידו על האגן של סוזן כדי לעצור בעדה מלהתקרב מדי לפלוטו]

אבידן: כדאי לך לשבת, זה מסוכן.

סוזן: (בקול רם וברור) תעיף את היד המלוכלכת שלך מהגוף שלי!

אבידן: לא לימדו אותך נימוסים? להגיד בבקשה! ובהתנצלות!

סוזן: לא בבקשה, ולא בהתנצלות, מה תעשה לי?

אבידן: יש לך מזל שאת אישה.

סוזן: (קרובה מאוד לאבידן) יש לך מזל שאני לא גבר!!!

אבידן: (עוצם עיניים ונושם נשימה עמוקה ונשף) אח... פלוטו, עכשיו יש ריח של בושם אישה בקרון, לא כמו החרא שיוצא מההודי.

[סוזן מתרחקת מאבידן]

אבידן: (בהתפעלות לפלוטו) אתה רואה? אמרתי לך עומדת בפנינו אישה, (מתקרבת לסוזן צמוד אליה) נכון שאת רוצה ליצור אתי מגע מיני?

סוזן: תיזהר, יש פה עד לאירוע.

פלוטו: מי?

סוזן: בעלי.

פלוטו: האפס הזה שנגרר אחריך בעלך?!

אבידן: הוא מומיה!

{סוזן מצביעה על אנונימי}

אבידן: הבואש הזה? הוא לא מדבר עם אף אחד.

אנונימי: (קרוב לאבידן. מאיים בשקט) כדאי לך להיזהר מ"הבואש הזה" כי לבואש יש נוזל מצחין והוא מתיז אותנו על האויבים בשעת סכנה. (לסוזן) גברתי הנכבדה.

פלוטו: (מופתע) ההודי מדבר בנימוס. "גברתי הנכבדה"...

אנונימי: (לסוזן) אני לא ראיתי כלום. אל תערבי אותי בדברים שלא ראיתי. הייתי שמח לעזור לך אם הייתי רואה כשזה קרה. אני לא יודע אם היד של הבחור הלכה בטעות לאגן שלך או שהיד של הבחור הלכה בכוונה לתחת שלך. אני לא התרכזתי בתחת שלך. הוא אולי נגע בך, אולי הטריד אותך, אבל אם אנשים אחרים ראו, זה כבר בסימן שאלה. תנסו להיזכר, האם היד שלו הייתה קרה או חמה במגע התחת שלך?

סוזן: אני...

אנונימי: (קוטע אותה מיד) זה חשוב שתחשבי טוב לפני שאת עונה לי. עצמי את העיניים ונסו להיזכר. אם היד שלו הייתה קרה סימן שהוא לא נגע בך בכוונה. אם היד שלו הייתה חמה, סימן שזה היה בכוונה.

סוזן: אני לא מבינה מה אתה מנסה להגיד. זה חסר היגיון, מה הקשר בין חום היד לכוונה של הנוגע?

אבידן: (לאנונימי) אף אחד לא הבין מה אמרת. אבל זה נשמע חכם. (לפלוטו) ראית פלוטו? הבן אדם שתק, שתק, ופתאום הרביץ מונולוג. (פונה לאנונימי) מאיפה הבאת את – ה-קרה, חמה?

[אבידן מושיט ידו לגעת בסנטרו של אנונימי.]

אנונימי מספיק לעצור את ידו של אבידן עודה באוויר.
אבידן שולף אולר בזריזות ומניח על צווארו של אנונימי]

אבידן: תיזהר ממני!

לואיג'י: (לוחש) סוזן יקירתי, עזבי, בואי שבי. את סתם מזמינה צרות.

[סוזן חוזרת לשבת ליד בעלה]

לואיג'י: את רואה שהוא ברנש נפוח כמו טווס. האדם הזה חושב שהוא יכול להשיג מה שהוא רוצה.

אבידן: קוק-סי וחרמנית, אתם לא חייבים ללחוש, בקרון הא-נוס – טיקה (!) טובה.

לואיג'י: אתה סיוט.

אבידן: למה לא קמת להגן עליה, קוק-סי?

לואיג'י: היא יודעת להגן מצוין על עצמה.

(ממשיך ללחוש לסוזן, ובלחץ) את העזת והוא עכשיו מתגונן.
החברה המחורבנת שלנו מפחידה ואומרת לנו; להישאר בשקט ולא לעשות מהומות, להסתיר, להחביא, זה יתנקם בך, שלא יראו ולא ידעו כדי לא להחמיר את המצב. לא מבינים שתקיפה זה מעשה נוראי!
כולנו מזלזלים, כאילו אומרים אחד לשני שאפשר לעשות את זה בשקט ובלי להתכוון, להעמיד פנים שאתה עושה משהו אחר ובטעות ללטף איבר אישה שמזדמן לך בדרך, כאילו לא התכוון.

סוזן: ולמה לא העזת להגיד את כל מה שאמרת עכשיו בקול?

וחוץ מזה, מה זאת אומרת "לא להתכוון?"

אבידן: שהאינטראקציה תמשיך!?

פלוטו: אינטר... מה!?

אבידן: ההפריה ההדדית, (טופח על מצחו של פלוטו) טמבל. הקשר!

לואיג'י: (לסוזן) תניחו לזה, אני רק התלוצצתי ועשיתם מזה עניין. תירגעו.

סוזן: (מתגרה באבידן) אתה נגעת בי בצורה מוזרה. אני אמנם חלשה באנטומיה, אבל זה היה במקום בו הירך שלי הופכת לתחת. אתה בטח כבר עשית את זה קודם, וזאת לא הפעם הראשונה שלך.

- אבידן: את פרנואידיית.
- סוזן: (לכולם) הוא עשה את זה בצורה כל כך ערמומית, כמו חתול ערמומי, כך שלכאורה זו טעות. מן תאונה, כביכול כדי לעצור אותי בתנועת יד מלהתקדם (מצביעה על פלוטו) לעבר הזנב שלו! אתה אפילו נעצת בי מבט בכניסה, ואני תפסתי אותך על חם!
- אבידן: גם אם היו משלמים לי לא הייתי נוגע בך! "תפסתי אותך על חם", אפשר לחשוב מה קרה! מה תפסתי, מה כבר עשיתי?! אַתְּ הקרבת קורבן את התחת שלך!
- סוזן: (צובטת את אוזנו של אבידן) אני לא פוחדת ממך!
- אבידן: (בקושי מצליח לדבר וצוחק) פלוטו, בחייך תלמד ממנה להיות גבר.
- סוזן: היד שלך נגעה בי ולא בטעות! הרגשתי משהו נוגע לי בתחת, ואני הסתכלתי וראיתי את היד שלך. אתה מכחיש?!?
- אבידן: (צוחק) קרה או חמה?
- סוזן: (משחררת בדחיפה את ראשו) טינופת שצריך לטאטא.
- אבידן: אנחנו אנשים שאוהבים לגעת, כי אנחנו אוהבים להשתעשע.
- סוזן: אתה כמו יתוש טורדני- כשמצליחים להניס אותו מהדלת, הוא חוזר דרך החלון! קהילה שצריך להדביר.
- פלוטו: מותק, לידיעתך אנחנו קהילה מדהימה.
- סוזן: מדהימה עבור מי?
- פלוטו: יש לי משפחה בכל רחבי העולם.
- סוזן: וכולם יצאו כמוך?
- פלוטו: את, את. יש לך מזל גדול.
- רמקול: (נשמעת נשיפת לבדיקה סאונד) פו, פו... שומעים? שומעים?
(נשמעות טפיחות על המיקרופון) הלו, הלו. נוסעים. נוסעים. בדיקה, בדיקת כלים. שומעים?

(שיעול) ניתן לקום, אבל לא לצאת מהתאים, אנחנו במהירות
מכסימלית של (ממשיך לדבר בשיעול. מקוטע) ש... מאות... ק"מ
לשעה... אתם לא מספיק... לראות את הנוף חולף מעל פנינו. (צחק
צחק משונה)

[כולם, חוץ מאנונימי, ממהרים לחזית הבמה, עומדים מול הקהל (לחלון כביכול)
מלאי התפעלות. ראשיהם מביטים ביחד מצד לצד לשמאל וימין, כך מספר פעמים
על מנת ליצור תחושה של מעקב אחרי הנוף שחולף מהר על פניהם]

אנונימי: אני מציע לכם לשבת. אפקט העדר יכול לפעמים לעלות ביוקר.
הרכבת עוד מעט תיכנס לסיבוב, והיא תדביק את כולנו לקירות.

פלוטו: כמו בקרקס קיר המוות?

אנונימי: בדיוק! ומאוחר יותר תרגישו את הקפיצה לתולעת.

[אנונימי מוציא מתוך תיקו בקבוק קטן, ומטפטף טיפה אחת על גב ידו,
ומלקק את הטיפה ומכניס את הבקבוק חזרה.
כולם מביטים בו בסקרנות]

פלוטו: מה זה היה?

אבידן: (לוקח את התיק של אנונימי) מה יש בפנים?

אנונימי: שים את התיק בחזרה!

פלוטו: אתה מאיים על החבר שלי?

אנונימי: זה רכוש פרטי, ואין לכם רשות לגעת בו.

אבידן: קודם תגיד לי מה לקחת.

אנונימי: טיפה.

פלוטו: מה יש בטיפה?!

[אנונימי שותק]

אבידן: אתה מתחיל שוב עם השתיקה? מנייאק! מה יש בתוך הבקבוק?!

אנונימי: נוזל.

- אבידן: של בואש?
(פותח את התיק) תראו מה שאני רואה. סדרה של בקבוקים.
- אנונימי: אל תיגע בהם!
- פלוטו: וואו, קשוח!
- אבידן: עושה רוח.
- פלוטו: סתם נוד נפוח.
- אבידן: (לאנונימי) מדוע?
- אנונימי: יגרום לתעתוע.
- אבידן: אז יהיה שעשוע.
(מחטת בתיק) כל הבקבוקים מכילים את אותו נוזל?
- אנונימי: ישנם כמה בקבוקים שאני ממליץ לך לא לגעת בהם. הבקבוקים הקטנים ביותר, יש בהם תרופות.
- לואיג'י: (נבהל) אתה חולה?
- אנונימי: אלה לא תרופות שאתם רגילים לשמוע עליהן, תרופות מהטבע. חיסון טבעי נגד טינופת תא מספר שבע.
- לואיג'י: (בחרדה) בתא יש מחלות?
- אנונימי: לא, המחלות באות מהאדם שנמצא בתא.
- לואיג'י: אז אתה לא חולה!
- אנונימי: לא!
- לואיג'י: למה לקחת ובשביל מה לקחת?
- אנונימי: טיפה אחת לחיסון.
- לואיג'י: חיסון נגד מה, מי, מו?
- אנונימי: נגד רוב המחלות הזיהומיות. וזה עושה טוב לנפש.

לואיג'י: אפשר להריח?

אנונימי: להריח כן.

לואיג'י: או, יש לזה דווקא ריח טוב.

אנונימי: טיפה אחת מספיקה למספר שעות. אסור להגזים, זה יכול לגרום להזיות קטלניות!

[אנונימי מגיש את הבקבוקן לאבידן]

אבידן: (לוקח את הבקבוקן ומגיש לסוזן) Ladies first.

סוזן: מוותרת. תתכבדו אתם הגברים ראשונים, ותראו את גבריותכם.

לואיג'י: (תופס אומץ) אני אקח.

[לואיג'י מטפטף יותר מטיפה אחת]

לואיג'י: זה טעים. יש לזה טעם של...

(מנסה להיזכר. מחזיר את הבקבוק לאנונימי) יש לזה טעם של...

אנונימי: (בכעס) למה לקחת יותר מטיפה אחת? כל טיפה עולה עשרים דולר.

לואיג'י: בגלל שזה מזכיר לי את התבשיל של אימא שהייתה מכינה לי.

[אנונימי מטפטף לכל אחד כולל סוזן טיפה אחת]

אבידן: (לאנונימי) איזה חומר יש בשאר הבקבוקים?

אנונימי: קצת יותר חזקים ומטשטשים.

אבידן: (מוציא בקבוק אחר. פונה לפלטון) רוצה לנסות אחד מאלה?

פלוטו: תתכבד ראשון.

אבידן: קח הפעם אני הותן לך את הזכות להיות ראשון.

פלוטו: אתה הבוס ואני תמיד אחריך.

[אבידן תחילה מהסס ואחר-כך מחליט לקחת מספר טיפות]

פלוטו: אני רואה שאתה עומד טוב מאוד על הקרקע. טפטף לי ישר לפה.

[אבידן מטפטף לו מספר טיפות]

אנונימי: צריך לדעת להתאפק, ואתם שניכם לקחתם מהחומר הזה, טיפות אחדות יותר מדי! אתם תרגישו את ההשפעה כמעט מיד.

סוזן: (לבעלה בצד) אל תצפה ממני לעזרה. אני לא יכולה לעזור לעצמי, וברגעים כאלה אני רוצה להיות לבד ולהתנתק.

לואיג'י: להתנתק ממני?!

סוזן: להתנתק ממני.

לואיג'י: כלומר, את רוצה להתלכלך בבזבז של עצמך!

סוזן: מה זה היה צריך להיות? אף פעם לא דיברת אלי ככה.

לואיג'י: אני ראיתי איך שאת נהנית מהנגיעה של הבריון הזה.

אבידן: היי אתה!

לואיג'י: אני?

אבידן: כן אתה.

לואיג'י: אם אתה רוצה להוציא את הזעם שלך על מישהו, תוציא עלי. (קרוב לאפו של אבידן) בוא נראה אותך גבר, תרביץ לי, אני מוכן להיות שק האגרוף שלך, העיקר שלא תעשה שרירים עלינו!

סוזן: לואיג'י, השתגעת? בוא מיד ושב בשקט!

אבידן: (ללואיג'י) אם אני בריון, אתה בחור נחמד. נגמרו הצחוקים, נשארה לך רק הקנאה. לא רוצה לפגוע בך, אשתך לא נראית לי תמימה, אל תחשוב לרגע שהייתה נאמנה לך. אני יכול לתאר לעצמי כמה בחורים (תנועה גסה) ו...

לואיג'י: מחכה לנו נסיעה ארוכה, נכון? יש לנו את כל הדרך לסגור חשבון.

אבידן: (לפלוטו) נראה שכולם מכירים את הדרך, ורק אתה ואני לא.

לואיג'י: תמיד נסענו במחלקה הראשונה.

סוזן: אזלו הכרטיסים והגענו לטינופת אתכם.

אנונימי: התנאים בתא מתאימים לנוסעים בו.

רמקול: (מכריז) הרכבת עומדת להגיע לסיבוב מסו-כן. (שיעול) שמעתם?!
תענו!...

אנונימי: מהר, כולם לרצועות!!!

[כולם קמים וממהרים לאחוז ברצועות האחיזה שתלויות]

לואיג'י: (נרגש. צמוד לסוזן) היחסים בינינו היו בשבילך חסרי טעם, בשבילי היו קדושים! שתיתי אותך כמו מים קדושים. הייתי שווה הרבה יותר מכסף, אבל מאז שהכרזתי על פשיטת רגל בגללך, הפכתי ללא שווה עבורך. את כבר ניסית לזרוק אותי מיד אחרי שקיבלת את מה שרצית. נשארתי כי רצית עוד, ואני לא נתתי כי לא נשאר לי עוד.

סוזן: כשאתה מתייחס אלי באדישות כזאת, איך אתה רוצה שאביט בך?
(הודפת אותו ממנה) די! מה אתה נדבק אלי?
רק אני ואתה יודעים איך עשית כל כך הרבה כסף!

אנונימי: (בקול) תיכף הרכבת תגיע ל-סי-בוב ה-מ-ס-וכן!

[פתאום כולם נראים כמתעופפים ונצמדים לקירות כמו נשאבים למעלה.
לואיג'י שלא מצליח. הוא מנסה לפתוח את החלון ולא מצליח.
הדלת האחורית נפתחת בסיבוב ואור חזק חודר פנימה.
לואיג'י עם הגב בפתח הדלת ותוך כדי מאבק ברוח שמאיימת לשאוב אותו החוצה]

לואיג'י: אני רוצה ממך מבט אחרון. אוהב. ושתשכחי את בעלך הראשון.

סוזן: אל תשכח שהוא היה גם החבר הטוב ביותר שלך! למה לא יכולתי לחיות עם שני בעלים?

לואיג'י: (תוך כדי מאבק בהתנגדות נגד הרוח) בואי נשכח את כל מה שקרה בדרך הקצרה בינינו. אין לנו כבר חיים גדולים ומעניינים לפנינו...
אני – עף – אני - עף!

[לואיג'י פורש את זרועותיו לצדדים ומנופף בהם כציפור ונשאב החוצה.
נשמעת צרחה וצפירה מאיימת]

אבידן: תח-זי-קו. ח-זק!!!

[נדבקים לאחד מקירות הקרון בצעקות ארוכות של פחד.
פניהם נראים מעוותים כמו שנצמדים על זכוכית, מהלחץ]

כולם: א-ה!... או...

[בסוף הסיבוב כולם צונחים ארצה.
הדלת האחורית נסגרת והאור החזק כבה]

סוזן: ראיתם איך בעלי עף?! בשנייה אחת פרש כנפיים והפך לציפור.

פלוטו: הוא נשאב כמו פומפה ששואבת טינופת מהג'ורה.

סוזן: (בעצב) אני כבר מתגעגעת אליו. תאמינו לי שלא הייתה לי שום דרך
אחרת מלבד לרמות אותו. הרמאי רימה את כולם. גם את אבא שלו.
איזה סבל נורא סובל האדם. בא לי להתאהב בו מחדש.

אבידן: (מתקרב אליה) מה גורם לך לחשוב שאת היחידה שסובלת?

סוזן: בעלי עף.

אבידן: הגיע הזמן לשלוח אותו לחופשי. לכל בעל יש תחליף.

אנונימי: נשים קלות דעת, עולות על הרכבת רק כדי למצוא בן זוג אלטרנטיבי.

סוזן: אבל אני נולדתי לגרום לבעלים להתאבד. לא נולדתי להיות מאושרת.

אבידן: (ניגש לסוזן, ויושב צמוד אליה) ככה כולנו מרגישים!

[מבחוץ נשמע קול צרחה.

כולם נדרכים לרגע, וממשיכים כאילו כלום לא קרה]

אבידן: מצב הנסיעה בתחבורה הציבורית הופך נשים כמוך לקורבנות, אתן
הופכות לשבויות שלא מסוגלות להתגונן.

סוזן: אתה!

אבידן: אני מה?

סוזן: אתה גורם לי להרגיש לא נוח. בבקשה ממך, תפסיק להיצמד אלי!

- אבידן: את יודעת מה המינוס בתחבורה ציבורית?
- סוזן: שפוגשים אנשים כמוכם?
- אבידן: (נצמד עוד יותר לסוזן) בכלל לא. להיות מוטרדת בתחבורה ציבורית, כי אין לך לאן לברוח.
- סוזן: תפוס מרחק ממני.
- אבידן: האם יש משהו מעניין יותר מלהיות ביחד? זה טבעם של כל היצורים.
- אנונימי: גבירתי הנכבדה!
- [כולם מפנים את מבטיהם לאנונימי]
- אנונימי: את יודעת מה הייתה הטעות שלך?
- אבידן: שקט, הודו מדבר.
- אנונימי: כשנכנסת לתא והורדת את המעיל, לא היית צריכה להסתכל עליו ולחייך.
- סוזן: (קמה לדלת הכניסה, מנסה לפתוח אותה) מישהו יודע איך פותחים את הדלת הארורה הזאת?
- פלוטו: את לא יודעת שלא יוצאים מהדלת הזאת?
- (מצביע על הדלת האחרונה) היציאה בשלב זה של הנסיעה מותרת אך ורק מהדלת האחורית והאחרונה.
- סוזן: אני רצינית, יש למישהו דרך לפתוח את דלת הכניסה? אני צריכה שירותים!
- אבידן: (מתקרב אליה) יש לך גדול או קטן? כי לי יש גדול.
- סוזן: יש לך מזל שבעלי הראשון לא נמצא בחיים. היה לו... (פאזזה) את היכולת לטפל באנשים כמוך. (מאיימת עליו כמו באקדח ומוציאה קול של ירייה) פוכ.
- אבידן: תלמדי, בשטחים פתוחים. יש לך את אפשרות לדחוף את התוקף ולנסות לברוח. כאן גורלנו משותף. הצמידו אותנו לתא.

(מלטף אותה) זה לא טוב שגוף כמו שלך יישאר ללא מגע, בזבוז, הוא מתקרר. לא חבל? גוף כמו שלך זועק למגע חם.

סוזן: אתה לא רואה שרק עכשיו איבדתי בעל?

אבידן: עוד יותר טוב, הגוף יתענג וישכח את הסבל.
(מתחיל אצלו טשטוש חזק) את צריכה לשמוח שנפטרת מהקוקסינל.

סוזן: אתה יכול בבקשה להפסיק ללטף אותי? אני לא פודל.

אבידן: **(ממשש לה את הבטן)** וכאן?

סוזן: אל תיגע לי בבטן.

אבידן: בטן יפה יש לך. למה לעצור משהו ששנינו נהנים ממנו?

סוזן: **(סוטרת לו)** אמרתי די! אם עוד פעם אחת תיגע בי.

אבידן: **(מסמן בידי ירייה מאקדח)** פוך...?

סוזן: אני. אם תיגע בי אני אתאבד!

[קול צפירה מאיים נשמע מהרכבת]

אבידן: **(מטושטש)** וואו אני מרגיש. לא טוב לי. יותר מדי טוב לי. פלוטו, היא סטרה לי והרצפה מתחילה להיעלם לי. אני נהר זורם. וואו. אני...
(עוצם את העיניים. פלוט מתקרב אליו) למה האנשים קטנים? גם אתה קטן. גמד מתקרב אלי. חסר לי חמצן. פלוטו, לך תקנה לי חמצן בחמישים. **(נופל ונמרח על הרצפה/המושב)**

פלוטו: **(מדבר מתוך טשטוש)** חוסר חמצן. זו תופעה טרגית. אנשים צעירים כמוני. שבדרך כלל מפלרטטים. משתעשעים. אבל בשבילי. זה גורם לי לרצות ללכת רחוק מדי. **(ניגש לאבידן ולוחש לו באוזן)** אני נותן לך במתנה את החיים של אלה שנותרו מאחורינו. שמור עליהם! זהו!
החלטתי לחיות במקום אחר. אני מחפש את המוסיקה שלי כדי לסיים את קונצרט חיי חסרי הטעם. האם יש מישהו שיכול לעזור לי לנגן את התווים האחרונים?
(פונה לאנונימי) לא אכפת לי שיתלווה אלי שותף הודי, אתה מוכן להיות חבר שותף ולעוף?

- אנונימי: אתה טועה, אני בכלל לא הודי, ויש לך כבר חבר.
- פלוטו: אני עוד אוכיח לו מיהו גיבור אמתי, (לוחש) הוא לא חבר אמתי שלי. אני בשבילו "המציית" ... ו... מן חבר להפיג את השעמום שלו. בשביל האגו שלו. אני אדם חלש וזה גורם לו להרגיש חזק. (לוחש לאנונימי) הוא רצח את אחיו בדם קר, בגלל קופסת סיגריות. (מועד וכמעט נופל) אני החלטתי שאני שמוק! (פונה לאנונימי) בן זונה! חילקת חומר טוב.
- סוזן: (נעה כחולמת ומתענגת) אני רוצה להתמוסס. להעלם, להתפזר, לא להתקיים, רוצה להיות אפר של גופה שרופה.
- פלוטו: החיים שלך הם כמו החיים שלי. טעות אחת גדולה.
- סוזן: החיים שלי יותר גרועים.
- פלוטו: שלי יותר גרועים!
- סוזן: רוצה לשכב איתי?
- פלוטו: רוצה לשכב עם עצמי.
- סוזן: אתה הראשון שמסרב לי.
- פלוטו: כי אני בן של זונה ונולדתי בטעות.
- סוזן: כל מה שהוביל אותי בחיים זה האינסטינקט הדפוק שלי.
- פלוטו: (מרוצה) בדיוק כמו שלי דפוק.
- סוזן: שנינו דפוקים, סימן שדפקנו. (לאנונימי) הטיפות האלה טובות, תן לי עוד טיפה אחת ודי.
- אנונימי: את כבר לא צריכה.
- סוזן: הודי יפה שלי, אתה יודע שאתה יפה?
- אנונימי: כן, אמא שלי תמיד אמרה לי שאני הילד הכי יפה שלה.
- סוזן: נשמה אבודה שלי, אני כן צריכה את זה!

אנונימי: זה ישתק אותך.

סוזן: כל החיים שלי הם שיתוק אחד גדול, לפחות שהשיתוק יהיה נעים.

[פלוטו מתחיל לרקוד בצד]

סוזן: כל אחד חייב שיהיה לו שיגעון כלשהו בחיים. איך אפשר לחיות בלי שיגעון? זה לא נורמלי. לי יש שיגעון להרבה דברים: כסף- זה משהו, בגדים, נעליים - זה משהו, מסעדות פאר, בית לגור בו- זה משהו, בעל נאמן - זה לא משהו! (צוחקת) אני עומדת להפוך לרוח רפאים. (לאנונימי) תן לי עוד טיפה כדי לעוף. תקבל ממני כל מה שתרצה.

אנונימי: כל מה שארצה?

סוזן: (כורעת על ברכיה) רק תבקש. אני רוצה ליהנות עוד יותר איתך.

אנונימי: איתי?

סוזן: למה לא? עם הודי עוד לא הייתי.

אנונימי: את עוברת עכשיו למצב של חרדה, אנשים מסרו את נפשם בגלל חרדה.

סוזן: אין שום דבר רע שיכול להביא אותי למחשבות אובדניות. יש בי מחשבות מרפאות. תן לי, תן לי! תן לי! תן לי את התרופה!!! יותר מפעם אחת אני מבקשת ממך, אני מתחננת בפניך. (מתחילה לנשק לו את הרגליים) החיים קצרים, למה לא לנצל אותם וליהנות מכל רגע? (לוחשת) אני אתן לך זיון שלא חווית מימך.

{אנונימי הולך ממנה לפלוטו}

פלוטו: (מופתע) אתה בא לרקוד אתי?

אנונימי: תמשיך ליהנות עם עצמך.

פלוטו: איזה כיף לרקוד. ה-לבד עושה את זה עוד יותר כיף. (נופל ושוכב על אבדון)

[נכנס הכרטיסן]

כרטיסן: כרטיסים לביקורת.

סוזן: אני לא יכולה יותר לעמוד, אני רוצה את המיטה שלי. אדוני הכרטיסן, אתה יכול להרים אותי ולהביא אותי למיטה שלי? אני רוצה להביט במבט תועה בתקרה. הו אלוהים, כמה נפלאה התקרה שלי. התקרה היפה ביותר בעולם!

כרטיסן: תנסי להריח את האוויר, תנשמי עמוק. (מדגים לה נשימות) האוויר מלא בריח נרקיסים.

סוזן: אני רואה רק אנשים שהפכו ליצורים זעירים.

כרטיסן: אנחנו באמת אנשים זעירים, גברתי. (עוזר לה לנשום בנגיעה קלה בבטנה)

סוזן: אני אישה עם שיער גולש, היו לי שני בעלים וחייתי אתם יחד באותה דירה בשני חדרי שינה נפרדים. האחד היה ליצן רשע ודומה לעכביש, באמצע ויכוח תלה את עצמו במשקוף דלת הכניסה. השני, לקחה אותו הרוח היום ועף היום מהדלת. אני מרגישה שיהיה לי נחמד לחלוק את החוויה שלי אתך. אתה רוצה להיות בעלי השלישי?

כרטיסן: (מחיך) את רוצה לצרף אותי לסדרת המתאבדים?

[פלוטו קם ומנסה לטפס על זכוכית החלון]

סוזן: הטעם המתכתי הזה מחריד, והוא מגיע מרחוק.

כרטיסן: הדברים שמגיעים אליך מרחוק הם ההזיות שמגיעות מהראש.

סוזן: (מלטפת אותו) בוא ותהיה בעלי השלישי. מספר שלוש הוא מספר המזל שלי, מבטיחה לך זוגיות נצחית! (מגרשת דמות כלשהי) זוזי, זה תורי את מפחידה. אל תתערבי בינינו! (לכרטיסן) מנסים להפריד בינינו. טיפשה.

כרטיסן: כדאי לך להרפות ולחשוב על משהו מאוד נעים או שתנסי לישון.

סוזן: רוצה לישון עם ההזיות שלי, אתך. (מתחילה לירוק לכל עבר) טעם המתכת, צריך ללכת. הבגדים שלי מזוהמים. הם חונקים אותי. די להתפתל סביבי ולבלוע איברים מכוערים. (מתחילה להתפשט)

כרטיסן: (מנסה למנוע אותה מלהתפשט. מרגיע ומכסה אותה) בואי שבי. נכון, זה מפחיד, אבל זה רק המוח שלך שמייצר את הדברים האלה. זה סיוט שייגמר בבוקר. התרופה הטובה ביותר היא שינה. השינה, היא מחזקת ומתקנת נזקים בדיוק כמו תרופה ולפעמים טובה יותר. עכשיו תשכבי לנוח.

סוזן: בוא שכב לידי.

כרטיסן: אבוא יותר מאוחר.

סוזן: מב-טי-ח. (נרדמת)

פלוטו: (לכרטיסן) המוח שלי מנסה לחלום בזמן שאני ער. אני שומע קולות ממולמלים כמו נמלים. אבל הם לא נמלים, הם חתולים, מיאו. (לכרטיסן) נחש מי אני?

כרטיסן: עכבר.

פלוטו: לא. הנה, עוד פעם, מיאו.

כרטיסן: נָחָש.

פלוטו: נכון שיש לי ראש של חתול?

כרטיסן: החתול רוצה לישון. החתול צריך לישון (מגרגר כחתול) פרר פרר (משכיב אותו)

פלוטו: אני חתול, אוהב לישון.

כרטיסן: נכון, חתולים מאוד אוהבים לישון.

פלוטו: אני ח-תול פר-איי. (חושף שיניים ונושף)

כרטיסן: גם החיה החזקה ביותר צריכה שינה.

הכרטיסן משכיב את פלוטו ומלטף אותו כמו שמלטפים חתול. פלוטו מגרגר כחתול שנהנה. נרדם. קולות של רכבת שנוסעת מהר. אור יורד.

חלק שני

מאוחר יותר. צעקה מחרידה מעירה את כולם. לרגע לא מבינים איפה הם נמצאים.

פלוטו: (בבהלה) לא להביט לתהום!...

אבידן: (בועט באנונימי) איך אני אמור להתמודד עם התמונות שיש לי בראש במשך שארית חיי?

אנונימי: בסוף היום זה יעבור לך.

אבידן: אני לא בטוח כמה זמן אני אוכל להתמודד עם זה, זה לא אנושי, אתה חייב לעזור לי, זה המקצוע שלך. אני לא יודע מה להגיד עוד למוח שלי כשהוא נמצא בבלגן שלם.

סוזן: הכרטיסן השכיב אתי.

אבידן: הכרטיסן היה פה?

סוזן: הוא השכיב אותי לישון ואחר כך שכב אתי.

אבידן: אנס אותך בשינה?

סוזן: לא זוכרת אונס.

אבידן: מתי זה היה?

סוזן: זה היה כשכולם ישנו ושמעתי דפיקות שלא היו. שמעתי גירוד שלא קיים, לחישות של לטאה, ומישהו טיפס על זכוכית.

פלוטו: (בהתלהבות) זה הייתי אני, העכביש.

אבידן: ומה ראית בתור עכביש?

פלוטו: ראיתי אותו משכיב אותה.

סוזן: ואני ראיתי גבר מטושטש שוכב לידי, במטבח, מתהפך עלי בתנוחה גברית אופיינית. ראיתי גבר אחר בא לעברי, זה היה בעלי האחרון. היה לו אקדח מאסיבי. הוא ירה בעצמו ועשה חור בעין ימין שלו.

אבידן: הכרטיסן הבן זונה הזה. (מאיים על סוזן) למה שכבת אתו?!

- סוזן: ככה התחשק לי! אתה לא אח שלי!
- אבידן: למה אתו ולא אתי?! אני צעיר! חזק! תמיד מוכן לבעול.
- סוזן: אתה מוכן, אבל אין לך את מה שיש לו.
- אבידן: זונה! (סוטר לה)
- סוזן: (משועשעת) זה היה צריך להיות די מפחיד מה שעשית, נכון? נכון שאתה מרגיש שאתה מאבד שליטה על המוח שלך? מכה אישה שלא נותנת! (יורקת) טפו...!
- אבידן: (מנשק אותה בכוח) בואי נלך לשירותים. שם אני אראה לך מה זה גבר.
- סוזן: למה לא תראה את הזין הקטן שלך כאן ועכשיו, גיבור! אני מרחמת עליך. אוהב להתלכלך בבתי שימוש.
- טפו... אם אתה גבר, תראה פה את הזין שאתה אוהב כל כך להתגאות בו! אם אתה בכלל גבר!
- אבידן: (תופס אותה בשיער ראשה) בואי, זונה.
- סוזן: עזוב את השיער שלי. אני אצרח!
- אבידן: עוד יותר טוב.
- סוזן: עזוב אותי! אתה עדיין מסומם.
- אבידן: מה ההבדל ביני לבין הכרטיסן? מה יש לו שאין לי?! במה אני שונה ממנו?
- סוזן: הוא לא היה מסומם.
- אבידן: (פונה לאנונימי) היי אתה! איפה הבקבוק?
- [אנונימי מסמן שאין]
- אבידן: החבאת?
- אנונימי: יש לי התחייבות לשמור על התרופות... לא מקובל עלי שתחשוב שאתה יכול לעשות מה שבא לך.

- פלוטו: משהו פה לא מציאותי.
(לאבידן) אתה קיים או שאתה בראש שלי בלבד? איפה הראש שלי?
- אבידן: הראש שלך עכשיו בתחת.
- פלוטו: (לאבידן) אני רוצה לשרוף את המחשבות שלי, למסור למעבדה את החלומות שלי. לשרוף את הרצח שביצעת.
- אבידן: פלוטו, שתוק, אתה שותף!
- פלוטו: לא אשתוק! מה תעשה לי?! תרצח גם אותי כמו שרצחת את אחיך בדם קר בגלל קופסת סיגריות?! ועכשיו אתה בורח וסוחר אותי אתך?! לא אתן לך את התענוג הזה. אני גיבור אמת!
- [פלוטו רץ לכיוון הדלת האחורית וקופץ החוצה. צפירה וצרחת מאיימת]
- אבידן: (רץ לכיוון) פלוטו! פלוטו!!! בן זונה, עשית את זה כמו גבר. ראיתם? (ניגש לאנונימי) זה הכול בגללך.
- [אבידן תופס את אנונימי בדש חולצתו, גורר אותו ומתחיל קרב ביניהם. אבידן מנסה להנחית מגוון מהלומות. אנונימי מצליח בקלות להתגונן. נכנס הכרטיסן]
- אבידן: (פתאום מפסיק את ההתקוטטות) הנה הזין הגדול הגיע.
- כרטיסן: כרטיסים לביקורת?
- אבידן: ואני רוצה את הזין שלך לביקורת!
(עושה תנועה חדה לעבר אשכיו של הכרטיסן) יש לך ביצים להראות מה יש לך שאין לי?
- [סוזן מנסה להימרח על הכרטיסן והוא דוחה אותה בעדינות]
- כרטיסן: מה אתה חושב שאתה עושה?
- אבידן: אני חושב שמעט מאוד אנשים חוו את החוויה שאתה חווית, אמת?
- כרטיסן: כר-טי-סים!

- אבידן: הכרטיסים שלי עפו מפה בצרחה של אמיץ.
- סוזן: (מפלטטת ומבליטה את שדיה) אלה הכרטיסים שלי. אני די כועסת עליך. אמרת שתחזור מיד... ואני חיכיתי וחיכיתי. שברת הבטחה.
- כרטיסן: הנה, חזרתי.
- סוזן: אתה לא חושב שצריך חוקים נוספים כדי להגן עלי?
- כרטיסן: (מלטף אותה כמו שמלטפים חיית מחמד) עוד פעם סוג של שאלה שתלויה באוויר, יש לי הרגשה שמהו מתרחש במוח שלך.
- סוזן: (מבליטה עוד יותר את שדיה) תיגע, קשים, רגישים, לא שתולים.
- [מבחוץ נשמעת צרחה שונה מהצרחות שנשמעו עד עכשיו]
- סוזן: (בבהלה. מנצלת את המצב ונצמדת לכרטיסן בדרמטיות מוגזמת) מה זה היה?!
תציל אותי!
- כרטיסן: אלה שריקות ה-"סופר אקספרס".
(לסוזן) אני מבקש שתפסיקי להתחכך בי כמו חתולה.
- אבידן: בואי להתחכך איתי.
- כרטיסן: (לאנונימי) מה אתך?
- אנונימי: מה?
- כרטיסן: כרטיס לביקורת.
- אבידן: (לסוזן. בכעס עצור) הדלת פתוחה! בואי נלך צ'יק-צ'אק לשירותים!
- סוזן: אדוני הכרטיסן, אני מבקשת את הגנת הנוסעת. אני רוצה לדעת אם זאת מציאות, או זאת הזיה.
- כרטיסן: ספק מציאות שלך, ומספיק כדי לפקפק במציאות של האחרים.
- סוזן: איזה איש חכם אתה. איזה עומק במשפט. שנה ייקח לי לפענח אותנו.
- כרטיסן: למחשבות שלי יש פְּנִסְיוֹן מלא. תתארגנו, בקרוב אתם תגיעו ליעד.

סוזן: ומהו היעד?

כרטיסן: היעד שכל אחד מכם בחר להגיע אליו.

סוזן: איזה איש חכם. למה שני הבעלים היו כאלה טמבלים?
(בדרמטיות) בוא, תאנוס אותי כאן ליד כולם ומיד!

כרטיסן: אין לי אופי של אנוס.

סוזן: אתה לא צריך לאנוס, מספיק שתבקש.

אבידן: בואי אלי, אני מוכן למישוש קטן ודי. בראש שלי צצות וצפות הרבה מחשבות פולשניות. זיכרונות ישנים נדחפים פתאום קדימה, ומי האשם? (בפנייה חדה לאנונימי) הבן זונה הזה!

קול איתורית: (נשמעים רשרושים מהאיתורית) בעיה בקרון.
(רשרוש) לך לקרון ש...ש! לך לקרון ש...ש...ש...!

כרטיסן: אני יוצא, וחוזר מיד לפתוח לכם את הדלת.
(בפתח. לסוזן) לידיעתך, אני עברתי סירוס מרצון.

סוזן: אל תלך. אם תלך, לאן אני אלך?

[כרטיסן יוצא]

סוזן: (לעצמה) ואני רציתי להזיע אתו במיטה.

רמקול: (עושה טסט לרמקולים) אחד... אחד... אחד... אחד...
One two, one two ... אחד... אחד... אחד... אחד...
מגיעים לתולעת... חחחחח..

[כולם מיטלטלים מספר פעמים מצד לצד, מתגלגלים. עד שלבסוף נצמדים לרצפה. אוחזים ידיים. הדלת האחורית נפתחת. אור חזק חודר פנימה. סוזן קמה לאיטה, מתרכזת בדלת. רצה ומזנקת מהרכבת. צרחה וצפירה מאיימת.
אנונימי ואבידן קמים]

אבידן: בן אלף זונות, נתת נוזל של בואש שדומה לפרצוף שלך.

אנונימי: קיבלתם מה שרציתם עם בונוס.

אבידן: היום אבדתי חבר, איבדנו זוג, ורק הודו ואני נשארנו לבד.

[אבידן מתנפל על אנונימי. מתחיל קרב קשה ביניהם.
בשלב מסוים אבידן שולף את האולר בכוונה לדקור]

אבידן: הכול היה מתוכנן אצלך.
הודי מסריח.
אתה סוחר סמים מסריח.

[שניהם קרובים לפתח דלת המוות. אנונימי איכשהו מצליח לנעוץ את האולר
באבידן. אבידן, בשארית כוחותיו מחבק את אנונימי, מרים אותו וקופץ יחד אתו
החוצה. צרחות וצפירה מאיימת.

לאחר זמן מה, נכנס הכרטיסן, עם מטאטא רחובות בידו, מעיף מבט בתא.
חוכך את סנטרו, ומתחיל לטאטא ולהעיף החוצה לכיוון הדלת את כל מה
שהשאירו הנוסעים. ובסוף זורק גם את המטאטא דרך הדלת האחורית.
האור החזק שחדר דרך הדלת האחורית כבה. צפירה מחרידה]

רמקול: והרכבת נוסעת.

סוף